

باز هم شاهنامه فلورانس!

مجله «نامه بهارستان» در چند شماره گذشته، چندین مطلب کوتاه و بلند درباره شاهنامه فلورانس به چاپ رسانید، که هر یک نکات ارزشمندی را درباره اصیالت نسخه بیان می کردند. از جمله آن مناظرات قلمی، نظر و پیشنهاد راهگشای استاد ایرج افشار بود (در دفتر سوم، بهار- تابستان ۱۳۸۰، ص ۲۰۹-۲۰۸).

حال که موضوع این «شاهنامه» دوباره مطرح شده است اهل نظر کناره تروند و آرای خود را در خصوص مخدوش بودن، ساختگی (مجموع) بودن، دستکاری شدگی و هر گونه عیب دیگر که در نسخه مورخ ۶۱۴ ه. می یابند پیویستند و جملگی آن مطالب به چاپ بررسی تا مگر اجتماعی درین قضیه حصول پیدا کند. کاش از جانب کتابخانه مجلس و کتابخانه مالک نسخه مذکور در ایتالیا ترتیبی داده می شد که طبق موازین بین المللی یک بار این نسخه برای نمایش به تهران آورده می شد و کتابخانه مجلس مخارج این کار را بر عهده می گرفت تا رفع شباهه از مخدوش بودن کهن ترین نسخه شاهنامه فردوسی می شد. اکنون که کتابخانه مجلس به کارهای پژوهشی اهتمام کرده است جای آن دارد که چنین خدمتی را هم به سرانجام برساند. زیرا این «سوسه آی» که به وجود آمده است باید ریشه کن و اگر نسخه، جعلی است به اتفاق آراء اعلام شود. اگر این نسخه صحیح است ملت ایران می باید ارزش آن را پیش بشناسد از نسخه الاینه که به خط اسدی طوسی در وین نگاهداری می شود.

«شاهنامه» قبله تاریخ و فرهنگ و ادب ماست و این نسخه اگر درست و بی خدشه باشد «شاه نسخه» ماست و قطعاً ارزش معنویش از شاهنامه طهماسبی پیش خواهد بود ...».

در پی چاپ آن پیشنهاد سودمند و استقبال برخی از محققان و شاهنامه پژوهان، کتابخانه مجلس شورای اسلامی نیز، که در چند سال گذشته عهده دار چندین کار جدی و اساسی در حوزه نسخه های خطی در کشور بوده است، پیشنهاد جناب ایشان را پذیرفت و ضمن مشورت با کارشناسان مربوطه و طرح موضوع با جناب سفیر و رایزن محترم فرهنگی ایتالیا در وقت بازدید از کتابخانه و اعلام آمادگی آنان برای این همکاری فرهنگی و بین المللی، ریاست محترم کتابخانه در نامه ای خطاب به ریاست کتابخانه ملی فلورانس آمادگی کتابخانه را برای اجرای پیشنهاد فوق اعلام کرد، که تاکنون پاسخی از آنان دریافت نشده است. در اینجا ترجمه متن این نامه را که سندي است فرهنگی و به تاریخ ادبیات فارسی مربوط می شود به نظر خوانندگان محترم می رسانیم.

همچنین در این خصوص مکتبی در پیرو همان پیشنهاد پیشگفتۀ از جناب استاد محمد روشن به دفتر مجله «نامه بهارستان» واصل شده است که تصویر آن در اینجا درج می شود.

«نامه بهارستان»

مجلس شورای اسلامی

کتابخانه، موزه و مرکز استاد

بیان

شماره ۲۴۷۸۰ به تقدیر احمد بن حسن الدین نووسی

تاریخ ۱۳۸۰/۱۵ شهریور

پیوست ۲۰۰۱/۶ سپتامبر

ترجمه متن انگلیسی نامه کتابخانه، موزه و مرکز استاد مجلس شورای اسلامی

به خانم دکتر آنتونیا آیدا فونتانای شماره ۲۴۷۸۰، به تاریخ ۱۵ شهریور ۱۳۸۰ / ۶ سپتامبر ۲۰۰۱

دکتر آنتونیا آیدا فونتانای

ریاست محترم کتابخانه ملی فلورانس

اکنون نسخه شاهنامه فردوسی محفوظ در کتابخانه ملی شهر فلورانس ایتالیا (به شماره 24 Ms. Cl. 111. 24) برای تمام علاقه مندان و پژوهشگران زبان و ادبیات فارنسی در جهان شناخته شده است. نخستین بار در ایران، مجله آینده (به مدیریت استاد ایرج افشار، در شماره اول از سال سوم، دوره جدید، ۱۳۵۸ / ۱۹۸۰) نامه ای از پروفسور پیه مونتسه - ایرانشناس بر جسته ایتالیایی - مبنی بر کشف نسخه ای از شاهنامه (مجلد اول)، متعلق به ۶۱۴ هجری، که پیش از این با نام "تفسیر قرآن فارسی" در آنجا شناخته می شد، به چاپ رسانید.

انتشار این خبر بحث های علمی فراوانی را در میان شاهنامه شناسان در داخل و خارج از ایران به همراه داشت، زیرا تا آن زمان نسخه کهن شاهنامه، نسخه محفوظ در کتابخانه موزه بریتانیا به تاریخ ۶۷۵ هجری بود و بنابراین نسخه نویافته (فلورانس) ۶۱ سال بر کهن ترین نسخه شناخته شده شاهنامه تقدم می یافت. آخرین آن نوشته های نقد گونه درباره نسخه فلورانس، سه مقاله و نامه ای بود که در «نامه بهارستان» (مجله مطالعات و تحقیقات نسخه های خطی)، نشریه کتابخانه مجلس شورای اسلامی ایران به چاپ رسید. اکنون با توجه به اینکه محققان و نسخه شناسان در مقالات خود اختلاف نظر هایی را درباره این نسخه مطرح نموده اند و نظر به اینکه غالباً اصل نسخه را رویت نکرده اند و دیدگاه های ایشان بیشتر بر مبنای ملاحظه چاپ عکسی نسخه بوده است، کتابخانه، موزه و مرکز استاد مجلس شورای اسلامی ایران علاقه مند است تا با رعایت ضوابط و مقررات بین المللی، این نسخه نفیس را برای یک هفته به ایران آورد و به نمایش بگذارد و همزمان با آن گردهمایی تخصصی یک روزه ای را با حضور کارشناسان و شاهنامه پژوهان ایران و ایتالیا درباره ویژگی های نسخه شناسی آن برگزار نماید.

در صورت پذیرش این پیشنهاد، کتابخانه مجلس شورای اسلامی ایران از پروفسور پیه مونتسه، کاشف این نسخه شاهنامه، و جناب عالی دعوت خواهد کرد تا با هزینه این کتابخانه، برای ایران سخنرانی، در این گردهمایی شرکت کنند.

امید است با تسریع در پاسخ، ما را از دیدگاه های خود مطلع فرمایید.

سید محمد علی احمدی ابهری

رئیس کتابخانه، موزه و مرکز استاد

مجلس شورای اسلامی

صوت

سر بربر مردم «نامه بهارت» بـ آقا مطہبی کات فـ

باش، درست شیر فرادت از کوشش‌های ارزشمند سرکار دلگرانش همان «نامه بهارت» در این نسخه ای سردنه و دلپذیر، گفت رعایانه داشتن که بـ سرات دریح فـ را در خبر سوم «نامه بهارت» خوانم

آنچه بنده می‌تراندازم را زده سال که نزدی منامه فردوس، معموقاً در کتاب نجفی قلم نوشته را دیده است، بازگویی آن است که تایخ نسخه مندرست، در آن عبارت شد: «میزبانی! مقدمه این کتاب بـ اینچند نیز بـ ساخته می‌نمایم»

با آنکه بنده هرگز به فرمود «فرمیه ای ارزی» بر دست تحسین نموده است، اینکه که مینهاد دسوزانه استوار این اثر در بررس آذنايی‌ها می‌نگریست همانه تجربه خود از نظر طرح است، اعلیٰ می‌وارد که بـ جان پیغمبر از حروف نایزی باز نشست خود در فرمگذان ادب فیض، و حسن التهیز نایزی تر دانده تهرب، هزینه بیمه رفت درست اتاد افرا تقبل نمود، هر طبق برآنکه آن را مادر ایشان در خدمت داد، بر دست تایخ کشیده یافت، دستگاهی دجه را به فرمایز زد،

قالگر بر احوالات درستی تایخ نسخه گواهر را زد، بنده لین زیان را تقبل کنم!

دالـم علیـ من اتـبع الـهدی

محمد رکن

شنبه ۱۳ بهمن ۱۳۸۰